

Ҳар паёмбаре, ки Аллоҳ дар умматони пеш аз ман мабъус кардааст, ёрони мухлис ва асҳобе доштанд, ки ба суннати ӯ амал мекарданд ва ба фармони ӯ пайравӣ менамуданд

Аз Абдуллоҳ ибни Масъуд (разияллоҳу анҳу) ривоят аст, ки Паёмбар (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) фармуданд: "Ҳар паёмбаре, ки Аллоҳ дар умматони пеш аз ман мабъус кардааст, ёрони мухлис ва асҳобе доштанд, ки ба суннати ӯ амал мекарданд ва ба фармони ӯ пайравӣ менамуданд. Баъд аз онҳо касоне меоянд, ки ба гуфтаҳоиашон амал намеkunанд ва корҳои меkunанд, ки ба он фармон дода нашудаанд. Ҳар касе, ки бо дасти худ бо онҳо чиҳод ва мубориза мекунад, муъмин аст. Ва ҳар касе, ки бо забонаш бо онҳо чиҳоду мубориза мекунад, муъмин аст. Ва ҳар касе, ки бо дили худ чиҳод мекунад (инкор мекунад), ӯ ҳам муъмин аст. Баъд аз ин мартаба, ба андозаи донаи хардал ҳам имон вуҷуд надорад."

[رواه مسلم] [Саҳеҳ]

Паёмбари Худо (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) хабар доданд, ки ҳар як паёмбаре, ки Худо ӯро пеш аз ӯ ба як уммат фиристодааст, дар миёни уммати худ дӯстони наздик, ёрон ва муҷоҳидони ихлосманд дошт, ки сазовори ҷонишинӣ пас аз ӯ буданд. Онҳо ба суннати ӯ амал мекарданд ва аз фармонҳоиаш пайравӣ менамуданд. Аммо пас аз онҳо одамоне меоянд, ки дар онҳо хайре нест, чизҳои мегӯянд, ки худашон амал намеkunанд, ва корҳои меkunанд, ки ба он амр нашудаанд. Пас, ҳар ки бо дасти худ бар зидди онҳо мубориза барад, ӯ муъмин аст. Ва ҳар ки бо забонаш бар зидди онҳо мубориза барад, ӯ низ муъмин аст. Ва ҳар ки бо дилаш бар зидди онҳо мубориза мебарад (инкор мекунад), ӯ ҳам муъмин аст. Баъд аз ин дигар, заррае аз имон боқӣ наместонад.

<https://sunnah.global/hadeeth/tg/show/3480>

